

tig forandre Udseende. Den Sporvognslinie, som nu gaar nedad Havnegade, vil sikkert hurtigt blive forlænget opad St. Annæ Plads, saa der ogsaa bliver let Adgang med Sporvogn til Teatret. Prins Wilhelms Palæ vil sikkert meget hurtig blive omdannet til en Operakafé. Der vil i det hele taget omkring en saadan kongelig Opera hurtigt danne sig de Ting, som man kunde ønske hørte til, hvor en saadan Operascene ligger. Og selve Kvarteret er jo et roligt og pænt Kvarter.

Der har af enkelte af Talerne været talt om, at man ikke skulde være bange for at modtage Bidrag til denne Sag fra private og fra Kommunen. Men der har aldrig foreligget noget Tilbud. Jeg har ogsaa set Indlæg i Dagblade her i København, jeg tror i „Nationaltidende“, om, at der skulde være givet et Tilbud til Ministeriet om private Penge til Hjælp til, at man kunde faa Dobbeltscenen i Stedet for Casinoplanen. Det er ganske urigtigt, der har ikke foreligget det mindste i saa Henseende for Ministeriet, ja, end ikke den mindste Udtalelse, der tydede paa, at der fra privat eller fra Kommunens Side paatænkte noget saadant.

Der har været en hel Del Tale om Kaj Bendix' Plan; den har været stærkt angrebet af det ærede 7de Medlem for Hjørring Amt (Johan Knudsen), og den er blevet stærkt forsvaret af det ærede 23de Medlem for Hovedstaden (Gamborg). Planen gaar ud paa, at Stater skulde yde 6 Mill. Kr., Kommunen 3 Mill. Kr.; dernæst skulde der tages et Partialobligationslaan paa 3,200,000 Kr. og saa muligt Obligationslaan paa 4,800,000 Kr., endelig Kreditforenings- eller andre Laan paa 8 Mill. Kr. Det bliver i det hele 25 Mill. Kr. Foretagendet skulde være en selvejende Institution. Nu er det ganske klart, at naar Staten og Kommunen havde ofret de rede Penge til en saadan selvejende Institution, og Staten havde installeret sin Opera der, vilde Staten og Kommunen — og Staten skulde jo bidrage det dobbelte i Forhold til Kommunen — for den største Del komme til at hænge som en Slags Kautionsister for alt det andet, saaledes at de i Virkeligheden kom til at staa inde for alle de 25 Millioner. Jeg tror godt, at Hr. Kaj Bendix har lagt sine Budgetter omhyggeligt for alt det, der skulde indgaa i den store Plan; men hvis det skulde vise sig, at det ikke slog til, at en meget stor første Klasses Restaurant — forsænket Restaurant — virkelig ikke betalte sig saa godt, som han mener, eller hvis Butiksudlejningen ikke gik saa godt, som det ønskedes, vilde der kunne blive et ret stort Underskud, og det vilde

Staten komme til at hæfte for. Denne Plan er af den Art, at der ikke i alt Fald i Øjeblikket kan være Tale om den. Vokser København op til en stor Millionby, er det muligt, at Byen vil kunne bære noget saadant, men i Øjeblikket mener jeg, at denne Plan maa fuldstændig og aldeles atvises.

Enkelte Talere har talt om, at der ikke i min Plan var sagt noget om en Reform af Teatrets Ledelse. Dette henhører jo under den egentlige Teaterlov, og jeg har ment, at inden man gaar til at faa Ledelsen ind i andre Baner, maa man først vide, hvorledes Teatret bliver stillet, om man faar to eller een eller tre Scener, om man faar Dobbeltscenen, eller om man faar Adskillelse. Derfor har jeg forelagt dette Lovforslag, inden jeg gik til det endelige Teaterlovsforslag, som skal forelægges inden Udgangen af dette Aar; der maa jo saa Spørgsmaalet om Ledelsen tages op.

Det ærede Medlem fra Assens (Klaus Berntsen) var inde paa Spørgsmaalet om Lønninger. Der foresligger et helt Lønningslovsforslag — det har jo været nødvendigt at have det, naar man skulde stille et Budget op —, og dette Lønningslovsforslag skal blive forelagt Udvalget; Udvalget vil altsaa kunne sætte sig fuldstændig ind i, hvordan man havde tænkt sig at ordne dette. Forslaget gaar i Overensstemmelse med det ærede Medlems Ønske ganske bort fra Feu'en og over til faste og bestemte Lønninger. Jeg er enig med det ærede Medlem i, at man maa bort fra Feu'en, det har været en i højeste Grad uheldig Ordning, man der har haft ved Teatret.

I Anledning af, at det ærede 7de Medlem for Hjørring Amt (Johan Knudsen) saa stærkt ønskede min ærede Kollegas Finansministerens Udtalelse i denne Sag, skal jeg sige, at jeg har forhandlet med den højtærede Finansminister om Sagen, og Finansministeren har været fuldstændig enig med mig i alt, hvad der har været foretaget, og har ingen Sinde gjort nogen Indvending hverken mod, hvad jeg har foretaget, eller mod, hvad jeg har udtalt i dette høje Ting. Han har tværtimod udtalt for mig, at han var fuldstændig enig i mine Betragtninger.

Jeg vil gerne i Anledning af, hvad det ærede Medlem fra Vedby (Søren Svendsen) til Slutning sagde, ogsaa ende med at sige, at jeg for mit personlige Vedkommende er ganske enig med det ærede Medlem i, at i alt, hvad Samfundet giver sig af med af aandelig Virksomhed, gælder det om, at det bliver ordnet paa en saadan Maade, at det virkelig tjener til at gøre Folk glade og lykkelige og lyse op i deres Sind. Og jeg